

ÖYKÜ SABAHSIZ BİR GECE

Nihat Kuşçuoğlu

Güneş Karavul dağının doruğu üzerinden dün yağın yağmurla ıslanan köyün toprakta yapılmış damlarını kurutmaya uğraşıyordu... Yer yer yağmur suları biriken köyün çamurlu yolları yırılmaz bir halde idi... Bereket versin ki divanlar kenarında bir kişinin geçebileceği incelikte yürülecek bir yol kalmıştı... Onikisinde gösteren okul çantasını yüklenip ağır bir yük taşıyormuş gibi sallana sallana yürüyordu munise... Taşını toprağını yadırgıyordu şu köyün suyunu havasını bile!! Ama nedense bağdaşip da tutunmalı şurasına

Okullu çocuklar güneşe bakan sınıfların önünde sıkılarak güneşleniyorlardı, ikide bir kasabadan yana bakıp öğretmenlerin gelişini izliyorlardı

Acınaklı bakıyordu çocuklar muniseye... Onların her biri munise'nin gelip yanına turmasını kendisiyle konuşmasını arzuluyordu:

- munise munise buraya benim yanıma gel... Diye çağırıyorlardı, munise'nin yüzünde bir gülümseme göründü görünecekken nemencecikte kayboldu...

Yine o eskimeyen hüzün bal renkli gözlerinde canları verdi... Küçük kızkardeşi Zeynep'e okula gidişi, okul yolunda konuşmaları, ounaşmaları ve Zeynep'in: - bak sana munise bir daha koşup beni bırakırsan Anneme derim seni.

Demesi geldi aklına... Annesi, Babası, narman düzlüğü yakınındaki evleri, mahalleleri, Zeynep'in hastalanması, geceyi yuyumayarak ağlaması... Cümlesi... Geldi aklına.

gah babasına, gah ta annesine gah ta munise'ye sarılıyordu. Zeynep: - hastayım baci okula gidemeyeceğim öğretmenime anlat hastalığımı iyi olur da gelir... Söyle kızmasını bana.

Evin hoşluğunu, neşesini kaçırmıştı, onun nastalığı... köydeki dispansere götürdüler... Kasabaya götürdülerse de aldığı ilaçlardan yararlanmadı fenalığı yüz çeviriyordu hali.

Kaç yıl öncesi karşıdaki köye gelin giden teyzesi Zeynep'in hastalığını duyar duymaz Aksu çayını yaya keserek gelmişti... Oldukları günün ikindisi annesiyle babası Zeynep'i Kekük'e götürceklermiş.

Güneş gökyüzünün tam ortasında idi; okuldan dönüyordu Munise... Teyzesi Zeynep'in baş ucunda, Annesi de sofrayı nazirliyordu...

Babasının Annesinin böyle gönülsüz, böyle stemeye istemeye sofraya oturduklarında Zeynep'in: - bak Munise ben Annemin yanına oturdum Demesini hatırladı.

Munise: ben de babamın yanındayım Zeynep. Zeynep de babasının yanına oturmayı steince şöylece bir boğuşma meydana çıktı verirdi, Babaları boğuşmalarına son verdimek için şakalaşarak:

- ((çekilin bakalım... Hadi çekilin ben annenizin yanına oturayım))... Ve oturur oturmaz Zeynep ikisinin arasına sokularak:

- ((bak işte munise ben hem annemin hem de babamın yanındayım sen çalla)) demesiyle gerçekten de Munise'yi çattırdı.

İkindiyein sokak kapısında annesiyle babasını ve Zeynep'i uğurluyorlardı, annesi Munise'ye:

- ((okuyacağın, yazacağın bir şey arsa yap kızım)) Teyzesine:

- ((sen de kendini çok yorma baci biz akşam olur olmaz döneriz inşallah)) Onlar gidiyor ve Munise'yle Teyzesi hiç bir şey konuşmadan biri buluşmaları yıkamaya... Biri de okul kitaplarını çıkarıp okumaya gitti... Bir saatını geçmişti? İki saatını? Bilinmiyordu... Ancak avludaki dut ağacının gölgesinin uzaması akşamın yaklaşmasını gösteriyordu... Dut ağacına

yaşanarak kürk bir tavuğun ardına takılmış yeni yumurtadan çıkan sarı tüylü civcivleri taşıyordu munise. Teyzesi de hem civcivlerin kabına yiyecek bırakıyor hem de muniseyi avundumak için konuşuyordu:

- Kerkük'te iyi Doktorlar vardır derler evvel Allah bacin onların elinde dermanı'nı bulacak. Munise: -

- Ne zaman döneceksin teyzeciğim çiçikmedilimi? - sen efkarlanma yavrum gün batar batmaz dönerler inşallah.

Güneş nöbetini yıldızlara devrederek gök üzerinden elini çekip gidiyor... Kürk tavuk yumak civcivlerini kanatları altına alıp uyuyor... Teyzesi de sokağın kapısında durup bekleyen Munise'yi kolundan tutup eve getiriyordu... Türü ihtimaller geçiyordu munisenin aklından...

- Zeynepi Hastaneyemi yarırdılar? - dönerken yolda arabamı bozuldu? - Yoksa Tuz'a geldiler... Yengice'ye dönmek için arabamı yokmuş? Ve ihtimallerin en kötüsünü bile düşünüyordu.

Zeynep'emi bir hal oldu? Neyse beklemekten başka bir şey gelmiyor ellerinden teyzesi de andışılıyordu ve korkuyordu am Munise'ye belirtmek için onunla türlü konularda söz açıyordu ve Munise'yi konuşuyordu... Şu durum uzun sürmedi her halde... Onun sık sık avluya çıkması sokağın kapısına gidip yola bakması Munise'nin dikkatini çekmişti.

- sen ne diyorun teyze başlarına bir halimi geldi? Neden geciktiler acaba? - kötü bir şey yoktur inşallah... Zeynep'i hastaneyemi yattımsın belki de... Ama yine baban yalnız bırakmıyacaktır bizi dönmelidir her halde.

- hadi yavrum... Hadi Munise'm gir yatağına bir az da uyu şart olsun geldiklerinde onlara kapıyı açmadan seni uyandırırım.

O geceyi karmakarışık geçirdi... Bağışmaları, Ağlaşmaları ortalığı alıyordu. Uykudamiydi? Uyanıkmıydı? Düşmü görüyordu? Karabasanamı düşmüştü? Bilmiyordu!!

Yatağında fırlayıp dışarı çıktı... avluda yanan gaz lambaları gecenin zifiri karanlığına yetmiyordu... - zeynep'imi bir hal olmuş? Benim bir tane jaccımı olmuş?... (Kerkük'te iyi doktorlar vardır demedimmi teyze?) diyerek olanca sesiyle çağırıyordu.

Avlu kalabalıktan taşıyordu... Köylüler sokaklara töküldüler, bir hayhuy sürüp gidiyordu... Herkes önüne gelen, önüne gelenle konuşuyordu hem de Munise'nin kulakları dolusu.

- Kerkük'e neden gitmişlerdi şu talihsizler? - kızları hastaymış, doktora götürüyormuşlar. - giderken mi olmuş? Dönerken mi? - giderken diyorlar

- şunlar kosterdeymiş(dolmuş)... Karşılıklı gelen benzin yüklü bir arabanın tekeri çıkmış benzini dolu fiçiler(bermiller) hemen caddeye devrilmiş ve kosterin önünde patlayarak ateş almıştır.

- koster de tutuşmuşmu? - evet koster de tutuşmuş

- içindekilermi de? - içindekiler de. Hiçmi kurtaran olmamış içlerinden? - yalnız bir tane... pencereden atlamış onları kurtarmaya uğraştım diyor ama ateş yol vermedi... Bağıştılar diyor çağırıştılar edemedim... Ateş jirginleşiyordu... Yol vermedi diyor hiç te yol vermedi onları susturuncaya kadar.

- yalnız çocuğu kurtara bilseydi Bu gün gitmeseydiler

- başka bir arabaya binmiş olsaydılar.

- ölümlerini getirdilermi? - ne ölüsü be kardeş... Küllerini jirecekler!! öğretmenlerin jeldini sezen çocuklar koşarak sınıflara doldular...

Karavul dağının doruğu üzerinden ışınlarını yayan koskoca güneş hüngür hüngür ağlayan Munise'nin gözyaşlarıyla ıslanan elma yanaklarını kurutmaya uğraşıyordu.

Mustafa'ya Muştakam

HÜSEYİN KIZAV

Cefanı çek cefanı Göreceksin safanı Muhammed Mustafanı Sözlerine Muştakam

Yatanları uyadın Bismullah'tan say adın O Fahr'i Kainatın Cemalına Muştakam

Altmış üçüydü yaşı Vasfa gelmez savaşı Yetimlerin yoldaşı Ben Hulkuna Muştakam

Bak ne diyor ruvayet Hakkında neççe ayat Eşitmirem salavat Ben adına Muştakam

Koydu sahip asikaa Bilmeziydi tafrika Muştakiydi çok cafa Ben ilmüne Muştakam

Yüzü benziyor mah'a Kurban habibullah'a Ahmet, Mahmut, hem Taha Adlarına Muştakam

Yüzün görüm bir kere Hazırım her sefere Hazreti peygambere Evladına Muştakam

BİZİM OZAN

Remzi Çavuş

Seni ayakta tutan şifirlerindir Seni sen diyen sözlerindir Senden sonra miras kalan

Horyatlarındır

ölümü özediğin kadar Hayatı'da güzel gören

Günlerin acılar dolumu Gecelerin yoksullar evi Yinede hayatı güzel gördün

Düşler hayatına sınımıştı

Bir koku gibi

ömrünün ö bir yüzü: Aynada kalan bir resim

Aklından düşmeyen

En son inat.

Mehmet İzzet Hattat hakkında Horyat atlısı

Uryan Veli Demirci

Gene bir damla yaş boğdu içimde İnsanlar göç türlü biçimde Bıraktı kılıcın dar bir geçimde Horyatlar atlısı Kerkük Hattat'ın Başına dolandı o yağız Atın

Bir ayaz günyüdü battı güneşin Ufuklar altı tuttu sislendi kaşın şehitler toprağı sigatlar başın İnce sıfatların yırtı yakasın Kaybetti şehrimiz firça kohasın

şarkılar özüldü makamlar sustu Hazanlar bağladı Kerkük'ün üstü Düşmanı dağıttı acıttı dostu Durdurdu bir derman bulmayan olmuş Kalenin dibinde bir lale solmuş

Gönül niyazını öksüz apardın Mihnet günü dostu bulup tapardın Horyat kuşunu gökten kapardın Kalenin kapısını açan sizleri Anarız rahmetle göçen sizleri

KELEPÇE

NECDET REŞİT TUZLU

Kelepeçden kanatlamp pırlayan bir el Bir bahça dolışmadı Bir dala da konmadı Bir çiçek sığamadı Mavi göklerin mavisine de kanmadı Onun tüzene bir hanite silinmeden Yıllar yarası Kelepeç haritası Artık onu bir tabloya çizip sildi Çizip sildi çizip sildi Kelepeçlik işinde başarı kazanınca

ÖYKÜ Laik Horoz

Ali Kasım Veli

Mustafa, sabah erken kendi evinden çıkıp pazara doğru giderken evin avlu kapısında küçük oğlu seslenir - baba... Baba... Bu akşam eve döndüğün zaman bana bir iri balık getirirsin... - olur yavrum.

Mustafa hayatın geçim mücadelesini sağlamak gayesiyle... Sonuçta kismet olmamış, ama oğlunun ısrarladığı balık almasını kesinlikle unuttunmuştu sonması üzgün üzgün de dönerken mahallenin köşesinde bir çil horozu görünce hemen akla danışmadan, o hayvanın peşine düşerek horozu ele geçirmiş utanmadan miskin horozu kuş pazasına götürmüştü. Orada dayı Kevser'e satmış. O haram parayla Cuma'nun oğlundan bir anaç malık almış eve getirip küçük çocuğuna vermiş, arkası ikinci gün akşam vakti dayı Kevser çok sinirlenip kendini tutanayarak bağımaya başlamış.

- ne zaman utanmazı göreceğim demiş?!

Sarısa her ikisi de bir yolun başında beraber kavuştular.

- al sana horozun getirdim, sen niye beni aldattın?! Hadi sür param

Mustafa ise sakin bir durumda kalmıştır.

- neden bu horozu geri verersin?

- bu horozdaha bana elverişli değil... Çünkü sabah namazında hiç (baynamıyor) ötmüyor.

Ya... Ben sana demedim mi bu laik Horozdur?!

ACI GERÇEK SABAH TUZLU

İtap diye bir şeyler yazıp bana gönderme söyleme çoktan beri bana değinmiyorsun benim özelliklerim kaleme Almayıyorsun sevdiğim o tip şiiir'i bir zamandır bırakmıyorsun Bundan önce saçına türlü çiçekler taktım Kahrından derin ahlara çekip sinemi yaktım Daha sonra ufkunda bir şimşek olup çaktım Parlak bir yıldız gibi eridim hemen aktım Bunlar gibi onlarca özveriye katlandım Ama kederden başka, başka şey edinmedim şimdi hayat değişti problemler çoğaldı Bu kez geçim kavgası hayatımızda yer aldı Bizi utanmaksızın acı dertlere saldı Artık isteme benden eski ezgiyi çalmak İste benden bu defa yeni dizgiyi bulmak